

ОСІННЄ ЗОЛОТО НЕПЕРЕСІЧНОГО ТАЛАНТУ (М.О. Шульгі – 70)

Ця дата, безперечно, не могла загубитися в розсипі подій нашого бурхливого сьогодення. Бо ж сам її "винуватець" – постійно у вирі громадсько-політичного й наукового життя країни. І не як спостерігач, а як діяльний і невтомний трудівник задля "загального добра", суспільної злагоди й порозуміння, "просвітлення" сьогодення й перспектив українського суспільства. І підтвердження тому – весь життєвий шлях нашого шановного ювіляра, його багаторічна

минула й активна та плідна сьогоденна наукова і громадська діяльність.

Микола Олександрович Шульга – визначний український політолог та соціолог, доктор соціологічних наук (1993), професор (2002), член-кореспондент НАН України (2012), заслужений діяч науки і техніки України (2006). Народився 29 вересня 1943 р. У 1969 р. у с. Лисе Краснодонського р-ну Луганської області в сім'ї службовця.

Закінчив історичний факультет Ростовського державного університету. Фах історика і перша ж посада – відповідальний секретар Ростовського міського відділення товариства охорони пам'яток, – перше "занурення" в реалії суспільного життя формують "стратегічний" вибір: суспільні науки. Наукову діяльність розпочав у 1972 р. аспірантом Інституту філософії НАН України. Тут він захистив кандидатську дисертацію, працював молодшим, старшим науковим співробітником. Від створення у 1991 р. Інституту соціології НАН України (на базі кількох підрозділів Інституту філософії) і донині праця й наукова діяльність М.О. Шульги нерозривно пов'язані з цією науковою установою. У 1993 р. захистив докторську дисертацію. З 1991 р. очолював сектор, а з 1993 р. – відділ Інституту соціології НАН України, з 1996 р. – одночасно заступник директора інституту. Під його керівництвом виконано низку масштабних наукових досліджень, присвячених аналізу соціальних, етно-соціальних і соціально-психологічних, суспільно-політичних процесів у сучасному українському суспільстві. Значний і вагомий його внесок в реалізацію одного з найвідоміших проектів Інституту соціології – багаторічного моніторингового проекту "Українське суспільство".

М.О. Шульга – автор понад 350 наукових праць, у тому числі 6 індивідуальних та 35 колективних монографій (публікувалися в Ізраїлі, Росії, Сполучених Штатах Америки, Угорщині, Фінляндії, ФРН, Чехословаччині). Під його керівництвом підготовлено ряд докторських та кандидатських дисертацій. З обранням у 2012 р. членом-кореспондентом НАН України додалися нові обов'язки: заступник академіка-секретаря Відділення історії, філософії та права НАН України. Микола Олексійович також активний член спеціалізованих рад із захисту дисер-

тацій, член редколегій наукових журналів, обирався президентом Соціологічної асоціації України.

Різнобічна й потужна особистість, знання й непересічні здібності Миколи Олександровича виявилися запитаними і не менш успішно реалізованими в політичній сфері, на високих посадах у виконавчій та представницькій владі. У 1980–1990 рр. він працював у ЦК Компартії України інструктором, консультантом, завідувачем сектору, завідувачем відділу. І при цьому не став апаратним чиновником, а залишився науково і реалістично мислячим інтелектуалом. Тож і в незалежній Україні не залишився обіч важливих суспільних справ і процесів.

У 1994–1995 рр. він – міністр у справах національностей, міграції та культур, народний депутат України I та IV скликань. Нині він також є членом комісії Конституційної асамблеї з питань прав, свобод та обов'язків людини і громадянина, членом Громадської ради з питань національних і релігійних відносин при Президентові України, членом Громадської експертної ради при МВС України. Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня (1997 р.). Лауреат академічної премії імені М. С. Грушевського (2002 р.). Заслужений діяч науки і техніки України (2003 р.).

І сьогодні він не шукає "тихого закутка". У вченого-соціолога особливо гостре відчуття реалій і перспектив суспільного буття, що ґрунтується на глибокому осмисленні багатоманіття суспільних процесів і явищ, їх причин і наслідків для нашого сьогодення і для долі майбутніх поколінь. Соціолог може дуже чітко визначити з різноманіття думок і за "температурою" настроїв у різних прошарках населення стан суспільства в цілому, вектор його устремлінь. Констатація і осмислення емпіричних фактів – хоч як би це науково і переконливо було зроблено – лише частина справи. Головне – кроки, рішення, дії, ґрунтовані на цьому знанні. Добиватися таких рішень і дій, впливати на хід суспільних процесів – ось надзавдання суспільної науки.

Так вважає М.О.Шульга. І всіляко на ділі утверджує свою активну позицію вченого і громадянина, щиро вболіває за тим, щоб "Україна вийшла на той рубіж, з якого видно нові ландшафти, нові обрії...".

Микола Олексійович – багаторічний член редколегії нашого журналу. Він зацікавлений його читач, автор і рецензент. Завжди відгукується на звернення редакції до нього з якимось проханням, дорученням. Він просто цікава особистість, щира людина, з широким кругозором, неординарним мисленням, з тонким почуттям гумору. У вечірніх сутінках його можна зустріти на прогулянці з чударнацьким симпатичним песиком Трифоном. І на будь-яку тему поговорити. У тому числі й про справи редакційні.

Редколегія і редакція "Українського соціуму" щиро й сердечно вітають нашого ювіляра з його поважним високоліттям і зичать ще багато-багато успіхів і досягнень у наукових пошуках, теплою, міцною сімейною щастям.

Нехай осіннє щире золото буде окрасою Ваших трудів і днів!

Редколегія і редакція наукового журналу "Український соціум"